

Lög

um

tjekk-ávisanir.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Tjekk-ávisun skal svo gjöra, að hún til greini:
nafnið tjekk-ávisun eða check með berum orðum í sjálfum textanum;
hve mikla peninga borga skuli;
þann, er taka á við borguninni;
nafn þess, er á að leysa til sín tjekk-ávisunina (greiðanda);
hvar borgun skuli greiða;
stað og dag, er tjekk-ávisun er útgefin, og
undirskrifað nafn útgefanda.

Tjekk-ávisun má aðeins hljóða um borgun jafnskjótt sem hún er sýnd (við sýning, þegar krafizt verður, eða því um líkt); álíta skal að gjalddagi sje við sýning hennar, þegar enginn gjalddagi er nefndur.

Sá staður, er getið er við nafn greiðanda, skal vera greiðslustaður, þegar annar staður er eigi til tekinn.

Sje fjárhæð sú, er greiða skal, nefnd optar en einu sinni, og eigi hin sama, gildir hin minnsta upphæð.

Sje í tjekk-ávisun gefið loforð um vexti, skal álíta loforð það sem óskráð.

2. gr.

Tjekk-ávisun má hljóða um borgun til handhafa. Ef hún hljóðar um borgun til nafngreinds manns eða handhafa, skal álíta að hún sje gefin út til handhafa, nema að því, er snertir ákvæði 10. gr.

3. gr.

Ákvæði þau, sem sett eru í víxillögum fyrir Ísland 13. janúar 1882
um framsal víxla,
um ábyrgð útgefanda og framseljenda,
um borgun víxla,
um fullnustu fyrir greiðslufall og
um fyrning á víxilkröfum,

skulu, með þeim breytingum, sem leiða af ákvæðum laga þessara, einnig gilda um tjekk-ávisanir.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Checks.

Nr. 38.
8de
Novbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

En Check skal indeholde:

udtrykkelig Benævnelse af Check-Anvisning eller Check, indført i selve Teksten;
den Pengesum, der skal betales;
til hvem Betalingen skal ske;
dens Navn, der skal indfri Checken (Trasfaten)
det Sted, hvor Betalingen skal ske;
Udstedelsesstedet og Udstedelsesdagen samt
Udstedernes Underskrift.

Den kan kun lyde paa Betaling ved Forevisning (ved Sigt, paa Anfordring eller lignende); som betalbar ved Forevisning anses den ogsaa, naar ingen Betalingstid er angiven.

Som Betalingssted gælder i Mangel af anden Angivelse det ved Trasfatens Navn anførte Sted.

Er den Sum, som skal betales, nævnt flere Gange, men med forskellige Beløb, gælder det Beløb, som mindst er.

Indeholder en Check Tilfagu om Rente, anses det som uskrevet.

§ 2.

En Check kan lyde paa Betaling til Ihændehaveren. Lyder den paa Betaling til en bestemt Person eller Ihændehaveren, anses den, bortset fra Forskriften i § 10, som udstedt til Ihændehaveren.

§ 3.

De Regler, som i Betsellov for Island af 13de Januar 1882 ere givne om Overdragelse af Betsler, om Udstederens og Endosfenternes Ansvar, om Betslers Betaling, om Regres paa Grund af manglende Betaling samt om Betselforbringers Præskription,

skulle med de Afvigelser, som følge af Bestemmelserne i nærværende Lov, finde Anvendelse paa Checks.

Nr. 38. Lov af 8de November om Checks.

4. gr.

Framsali tjekk-ávísunar verður eigi, svo gilt sje, ritað á eptirrit af henni.

5. gr.

Hljóði tjekk-ávísun um borgun til handhafa, má með framsalsáritun ákveða, að hana skuli borga til nafngreinds manns.

6. gr.

Með framsali á tjekk-ávísun til greiðanda fær hann ekki fullnusturjett gegn útgefanda eða framseljendum, nema greiðandi hafi fleiri en eina starfsdeild, og framselt hafi verið annari deild en þeirri, sem á tjekk-ávísuninni er til greind sem greiðandi.

Tjekk-ávísun, sem framseld hefur verið greiðanda, má ekki síðan framselja öðrum.

7. gr.

Ef orðin „til banka eða bankara“ eða önnur áritun, er þýðir hið sama, stendur milli tveggja þverstrika framan á tjekk-ávísun, má ekki greiða borgun fyrir hana neinum öðrum en banka eða bankara. Ef nafn ákveðins banka eða bankara stendur á milli strikanna, má aðeins greiða honum borgunina.

Ráðstöfun þessa getur bæði útgefandi gjört og hver eigandi tjekk-ávísunar, og má eigi taka hana aptur nje breyta henni; þó má síðar bæta við nafni ákveðins banka eða bankara, sje hann eigi áður til tekinn.

Að því er ákvæði greinar þessarar snertir teljast allir sparisjóðir með bönkum.

8. gr.

Ef samþykki er ritað á tjekk-ávísun, er sú áritun þýðingarlaus.

9. gr.

Ef eigandi tjekk-ávísunar vill halda fullnusturjetti sínum gegn útgefanda og framseljendum, verður hann að sýna tjekk-ávísunina til borgunar innan þess frests, sem settur er í 10. gr. Að hún hafi sýnd verið og borgun eigi fengizt, skal sanna annaðhvort með því að láta innan loka sýningarfrestsins fram fara afsagnargjörð samkvæmt reglunum um víxilafsnir, eða með yfirlýsing á tjekk-ávísuninni, sem undirrituð er af greiðanda eða einhverjum fyrir hans hönd, og sem til greinir þann dag, er sýnt var. Sje hin síðar greinda aðferð höfð, skal telja frestinn til tilkynningar þeirrar, er 45. gr. víxillaganna ákveður, frá þeim degi, er yfirlýsingin segir að sýnt hafi verið.

Áskorun um að afsagnargjörð skuli eigi fram fara, hefur þær afleiðingar, sem 42. gr. víxillaganna ákveður.

10. gr.

Tjekk-ávísun, sem borga skal á sama stað hjer á landi og hún er gefin út, skal sýna til borgunar í síðasta lagi innan þriggja náttu frá útgáfu hennar, ef hún hljóðar um borgun annaðhvort til handhafa, eða til nafngreinds manns á þeim stað (hvort sem bætt er við „eða handhafa“ eða ekki). Aðrar tjekk-ávísanir, sem borga á hjer á landi, skal í seinasta lagi sýna til borgunar innan tíu náttu frá útgáfudegi þeirra, eða, ef lengri tíma en fimm daga þarf til þess að senda þær á venjulegan hátt frá útgáfustaðnum til fyrsta móttakanda og frá honum til greiðslustaðarins, þá í síðasta lagi innan fimm náttu frá því sá tími er liðinn, sem þörf var á til að senda þær. Ef í tjekk-ávísun, sem hljóðar um borgun til nafngreinds manns (hvort sem bætt er Nr. 38. Lög 8. nóvember um tjekk-ávísanir.

§ 4.

Endossement af en Check kan ikke gyldig skrives paa en Afskrift (Kopi) af Checken.

Nr. 38.
8de
Novbr.

§ 5.

Naar en Check er udstedt til Ihændehaveren, kan den ved Endossement gøres betalbar til en bestemt Person.

§ 6.

Bed Overdragelsen af en Check til Trassaten overføres ikke Ret til Regres mod Udsteder eller Endosserter, medmindre Trassaten har flere Forretningsafdelinger, og Overdragelsen sker til en anden Afdeling end den, paa hvilken Checken er trukken.

En Check, som er bleven overdraget til Trassaten, maa ikke overdrages videre.

§ 7.

Betaling af en Check maa ikke ske til nogen anden end en Bank eller Bankier, saafremt der mellem to Streger tværs over Checkens Forside findes anbragt Ordene „til Bank eller Bankier“ eller anden Paategning, der angiver det samme. Er Navnet paa en bestemt Bank eller Bankier anført mellem Stregerne, maa Betaling kun ske til denne.

Et saadant Paabud kan gives saavel af Udstederen som af enhver Checkejer. Det kan ikke med Retsvirkning tilbagefaldes eller forandres; dog kan, naar en bestemt Bank eller Bankier ikke allerede er nævnt, Navnet paa en saadan senere tilføjes.

Som Bank betragtes ved Anvendelsen af Bestemmelserne i denne Paragraf ogiaa enhver Sparekasse.

§ 8.

Tegnes Akcept paa en Check, er saadan Paategning uden Retsvirkning.

§ 9.

Vil Checkejerens bevare sin Ret til Regres over for Udsteder og Endosserter, maa han forevise Checken til Betaling inden saadan Frist, som er bestemt i § 10. At Forevisning er sket, uden at Betaling er opnaaet, godtgøres enten ved en inden Forevisningsfristens Udløb overensstemmende med Reglerne for Vekselprotester optagen Protest eller ved en paa Checken anbragt, af Trassaten eller nogen paa hans Vegne underskrevet Erklæring, der tillige angiver Dagen, paa hvilken Forevisningen har fundet Sted. I sidste Tilfælde regnes Fristen for Meddelelsen af den i Veksellovens § 45 foreskrevne Underretning fra den Dag, da Forevisningen ifølge Paategningen fandt Sted.

Om Virkningen af en Opfordring til ikke at optage Protest gælder, hvad i Veksellovens § 42 er bestemt.

§ 10.

En Check, der er udstedt og betalbar paa et og samme Sted her i Landet, skal forevises til Betaling inden tre Rætter efter Udstedelsesdagen, saafremt den lyder paa Betaling enten til Ihændehaveren eller til en sammesteds boende navngiven Person (med eller uden Tillæget „eller Ihændehaveren“). Andre her i Landet betalbare Checks skulle forevises til Betaling inden ti Rætter efter Udstedelsesdagen eller, saafremt der til Checkens Forsendelse paa sædvanlig Maade fra Udstedelsesstedet til første Modtager og fra ham til Betalingsstedet udkræves en længere Tid end fem Dage, inden fem Rætter efter Udløbet af den til saadan Forsendelse nødvendige Tid. Findes der i en Check, som lyder paa Betaling til en navngiven Person (med eller uden Tillæget „til Ihænde-

Nr. 38. við „eða handhafa“ eða ekki), hjá nafni mannsins er til greindur staður, skal álíta, að hann búi á hinum til greinda stað.

Ef frestur sá, er ákvæðinn er hjer á undan, er á enda á sunnudegi eða öðrum almennum helgidegi, má svo gilt sje sýna tjekk-ávísunina næsta virkan dag. Á sama hátt koma ákvæði 92. gr. víxillaganna til greina.

Sýningartími tjekk-ávísana, sem borgast eiga erlendis, fer eptir reglum þeim, sem gilda á greiðslustaðnum.

11. gr.

Sex mánaða- eða ársfrestur sá, sem fullnustukrafa eiganda tjekk-ávísunar fyrnist á (78. gr. víxillaganna), telst frá útgáfudegi ávísunarinnar.

12. gr.

Sje fullnustukrafan fyrnd eða týnd fyrir vangeymslu á henni, koma ákvæði 93. gr. víxillaganna hjer til greina. Skal álíta, að útgefandi hafi unnið svo mikið fje úr hendi eiganda tjekk-ávísunar, sem hún hljóðaði um, nema annað verði gjört sennilegt.

13. gr.

Ef tjekk-ávísun hefur glatazt, má, hvort sem hún hljóðar á nafn eða á handhafa, fá ógildingardóm á henni samkvæmt gildandi ákvæðum um ógildingardóma á skuldabryfum almennt. Þegar stefna í ógildingarmálinu er löglega birt, er útgefandi skyldur að gefa út nýja tjekk-ávísun.

14. gr.

Ákvæðin í 84.—86. gr. víxillaganna um það, hve útlend lög koma til greina, eiga og við um tjekk-ávísanir; þegar þessum lögum er beitt, skal þó álíta peningaávísun sem gilda tjekk-ávísun, ef hún er gjörð samkvæmt reglum þeim, er gilda á greiðslustaðnum um tjekk-ávísanir.

15. gr.

Um mál, er sótt er til fullnustu fyrir tjekk-ávísanir, fer eptir ákvæðum laga 13. janúar 1882 um víxilmál og víxilafsagnir.

16. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1902.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 8. nóvember 1901.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

haveren"), ved dennes Navn tilføjet en Stedsbetegnelse, antages han at bo paa det an- Nr. 38.
givne Sted. 8de
Novbr.

Udløber den ovenfor bestemte Frist paa en Søndag eller anden almindelig Helligdag, kan Forevisning gyldig ske den næste Søndag. Reglen i Beksløvens § 92 finder tilsvarende Anvendelse.

Tiden for Forevisning af en Check, der er betalbar udenfor Island, bestemmes efter de paa Betalingsstedet gældende Regler.

§ 11.

Den Frist af seks Maanedes eller et Aar, i hvilken Checkejeren Regresfordring forældes (Beksløvens § 78), regnes fra Checkens Udstedelsesdag.

§ 12.

Er Regresfordringen forældet, eller er den til dens Bevaring foreskrevne Omgang forløbet, finder Bestemmelsen i Beksløvens § 93 tilsvarende Anvendelse. Naar ikke andet gøres antageligt, anses Udstederen beriget paa Checkejeren's Bekostning med den Sum Checken løb paa.

§ 13.

Er en Check bortkommen, kan den, hvad enten den lyder paa Navn eller paa Shændehaveren, blive mortificeret overensstemmende med de om Mortifikation af Gældsbreve i Almindelighed gældende Regler. Naar Stævning i Mortifikationsagen er lovlig kundgjort er Udgiveren forpligtet til at udgive en ny Check.

§ 14.

Bestemmelserne i Beksløvens §§ 84 til 86 om Forholdet til udenlandsk Lov skulle finde tilsvarende Anvendelse i Henseende til Checks; dog bliver en Pengeanvisning ved Anvendelsen af nærværende Lov ogsaa at anse som en gyldig Check, naar den er affattet i Overensstemmelse med de Regler, som paa Betalingsstedet gælde for Checks.

§ 15.

I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales, finde Bestemmelserne i Lov om Beksløvsager og Beksløvsprotester af 13de Januar 1882 tilsvarende Anvendelse.

§ 16.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1902.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de November 1901.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Alberti.

Ministeriet for Island, den 8de November 1901.

Alberti.

Ólafur Halldórsson,